

Sto kroků samoty - Jarret

Hmi A G F#mi Hmi
Hmi A G F#mi Hmi

Hmi A
Slunce rozpaluje Jeruzalém, který je na dvě půlky rozdělen,
G F#mi Hmi
u zdi nářků stojíš, polykáš slzy a prach.

Hmi A
Město dvou bohů tak to je náš svět, moje žalmy znáš už nazpaměť
G F#mi Hmi
a i já mám z tvých modliteb strach.

G A Hm F#mi
Říkáš nevdí-í-í-í,
G A Hmi F#mi
věř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál.
G A Hmi F#mi
A já nevím proč to říkám,
G A D
proč se sebe v tobě zříkám, proč to nevydržím.

Hmi A G F#mi Hmi
Hmi A G F#mi Hmi

Nechci mluvit, ublížila jsem dost, sto kroků samoty jdeš po střepích bos.
Věčně zdůvodňuje ten, kdo nevěří.
Něco mi říká všeho nech a běž, tónem jak příkázání nezabiješ,
chci to říct, radši počkám až se sešeří.

Říkáš nevdí-í-í-í, věř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál.
A já tuším proč to říkám, proč se sebe v tobě zříkám, proč to nevydržím.

G A D G A D
Všechna slova co znám, za jedno gesto rozprodám,
G A Hmi F#mi G E A H C#mi G#mi
jedno gesto tvůj palec dolů, toho se snad nedočká-á-ám ó-ó-ó-ó-ó-ó
A H C#mi G#mi
Věř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál
A H C#mi G#mi
a já vím, proč to říkám,
A H E
proč se sebe v tobě zříkám, proč to nevydržím.